

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO KONTROLIERIUS

PAŽYMA DĖL X SKUNDO PRIEŠ KAUNO APSKRITIES VYRIAUSIAJĄ POLICIJOS KOMISARIATĄ IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJĄ

2020-03-31 Nr. 4D-2019/1-1244

Vilnius

SKUNDO ESMĖ

1. Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius 2019-09-27 gavo X (toliau vadinama ir – Pareiškėjas) skundą (toliau vadinama – Skundas) dėl Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau vadinama – Kauno VPK) ir Vidaus reikalų ministerijos (toliau vadinama ir – VRM) pareigūnų veiksmų (neveikimo), susijusių su jo skundo (prašymo) nagrinėjimu.

2. Skunde Pareiškėjas nurodė, kad:

2.1. 2019-07-30 kreipėsi į Kauno VPK su pareiškimu dėl galimai padaryto administracinio nusižengimo ir prašė pripažinti jį nukentėjusiuoju. Nesulaukęs jokio atsakymo, 2019-08-29 kreipėsi su skundais į Seimo kontrolierių įstaigą ir Vidaus reikalų ministeriją.

2.2. Seimo kontrolierius persiuntė skundą nagrinėti Policijos generaliniam komisarui, o ši įstaiga persiuntė skundą į Kauno VPK.

2.3. Kauno VPK 2019-09-26 atsiuntė atsakymą, kuriame nurodo, kad netyrė jo 2019-08-29 skundo, nes išsiaiškino, kad Pareiškėjui atsakymą jau pateikė Vidaus reikalų ministerija.

2.4. VRM atsakymą atsiuntė 2019-09-24, tačiau skunde nurodytų aplinkybių netyrė iš esmės, tik išsiaiškino, kokios teisės numatytos administraciniame procese ir baudžiamajame procese.

2.5. 2019-08-29 skunde nurodytos aplinkybės taip ir liko neišnagrinėtos.

3. Pareiškėjas Seimo kontrolieriaus prašo ištirti jo Skundą bei inicijuoti Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso papildymą tam tikromis normomis.

TYRIMAS IR IŠVADOS

Tyrimui reikšmingos faktinės aplinkybės

4. Seimo kontrolierius 2019-10-30 raštu Nr. 4D-2019/1-1244/3D-2636 kreipėsi į Kauno VPK, prašydamas paaiškinti Skunde nurodytas aplinkybes. 2019-11-21 Seimo kontrolierius gavo 2019-11-21 Kauno VPK raštą Nr. 20-S-4490323, kuriame nurodoma:

4.1. „Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – Kauno apskr. VPK) Kauno miesto Panemunės policijos komisariate (toliau – Kauno m. Panemunės PK) gautas pil. X (toliau – Pareiškėjas) 2019-07-30 pareiškimas (toliau – Pareiškimas), Kauno apskr. VPK Dokumentų valdymo skyriuje (toliau – DVS) registruotas 2019-07-30 Nr. 20-AP-6366). Atsakydami į Pareiškimą, Kauno apskr. VPK Kauno m. Panemunės PK pareigūnai Pareiškėjui parengė atsakymą reg. 2019-08-13 Nr. 23-ANR K-633-2019. Vėliau, Kauno apskr. VPK Kauno m. Panemunės PK pareigūnams išnagrinėjus administracinių nusižengimų bylas Nr. 19104472477 ir Nr. 19104543533, Pareiškėjui

buvo pateikti papildomi atsakymai, kurie paminėti Kauno apskr. VPK 2019-11-08 rašte Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriui Augustinui Normantui Nr. 20-S-43547 „Dėl X skundų“.

4.2. „Pareiškėjui buvo pateiktas vienas Kauno apskr. VPK atsakymas (reg. 2019-09-26 Nr. 20-S-39012) į jo 2019-08-29 skundą, nustačius, kad minėtame skunde nurodytas aplinkybes tiria Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – LR VRM) Korupcijos prevencijos ir vidaus tyrimų skyrius. LR VRM 2019-09-24 raštu Nr. 1D-4737 Pareiškėjui atsakė į jo 2019-08-29 skundą.“

4.3. „Pranešame, kad, tiriant Pareiškėjo pranešimus, Kauno apskr. VPK 2019 m. buvo priimti šie procesiniai sprendimai (ir apie šių sprendimų priėmimą informuotas Pareiškėjas):

1. Nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą Nr. M-10-01-31769-19;
2. išnagrinėtos administracinių nusižengimų bylos Nr. 19104472477 ir Nr. 19104543533.“

5. VRM 2019-09-24 rašte Nr. 1D-4737, atsakydama į Pareiškėjo 2019-08-29 skundą, nurodė:

5.1. „Informuojame, kad Vidaus reikalų ministerija negali nagrinėti Jūsų skundo, kuriame skundžiatės tuo, kad Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto Panemunės policijos komisariatas neišsprendė dalies Jūsų prašymų administracinio nusižengimo byloje (į dalį atsakė 2019-08-13 raštu Nr. 23-ANR K-633-2019).“

5.2. „Pagal Administracinių nusižengimų kodeksą (579 str. 1 d. 9 p.) nukentėjusysis turi teisę nustatyta tvarka skųsti priimtus procesinius sprendimus. Šių sprendimų apskundimo tvarka tiesiogiai nesureguliuota. Pagal Policijos įstatymo 10 str. 3 p. (vidaus reikalų ministras rekomenduoja policijos generaliniam komisarui panaikinti policijos generalinio komisaro ar policijos generaliniam komisarui pavaldžių įstaigų vadovų teisės aktus) ir 19 str. 2 dalį (policijos generalinis komisaras turi teisę atšaukti pavaldžių pareigūnų priimtus neteisėtus sprendimus, išskyrus sprendimus, priimtus nagrinėjant administracinius teisės pažeidimus (nusižengimus) ir atliekant ikiteisminį tyrimą) nei vidaus reikalų ministras, nei policijos generalinis komisaras negali administracinių nusižengimų byloje naikinti sprendimų ir duoti nurodymų. Iš to darytina išvada, kad nurodyti procesiniai sprendimai ar jų nepriėmimas (neveikimas) gali būti skundžiami bendra nutarimų apskundimo tvarka, t. y. tik apylinkės teismui. Dėl šios priežasties tokio skundo negali nagrinėti nei Vidaus reikalų ministerija nei policijos įstaiga.“

5.3. Pareiškėjui minėtame atsakyme taip pat paaiškinami skirtumai tarp administracinės teisenos ir baudžiamojo proceso, nurodoma tarnybinių tyrimų atlikimo tvarka.

6. Pareiškėjo Skundo tyrimo metu taip pat buvo nustatyta, kad:

6.1. į jo 2019-07-30 pareiškimą Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto Panemunės policijos komisariatas atsakymą išsiuntė 2019-08-13 ir informavo, kad pagal jo pareiškimą yra pradėta administracinio nusižengimo bylos teiseną, nurodė, kuris pareigūnas vykdo teiseną;

6.2. Pareiškėjas 2019-09-24 kreipėsi su dviem prašymais dėl administracinės teisenos eigos, 2019-09-27 Pareiškėjui buvo parengti atsakymai ir suteikta informacija.

Tyrimui reikšmingi teisės aktai

7. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau vadinama ir – ANK, Kodeksas):

1 straipsnis – „1. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – Kodeksas) paskirtis yra teisės priemonėmis ginti žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo administracinių nusižengimų, užtikrinti teisingumo principo įgyvendinimą, skatinti taikų valstybės ir žmogaus, visuomenės narių sugyvenimą“:

578 straipsnis – „1. Nukentėjusiuoju administracinio nusižengimo byloje laikomas fizinis arba juridinis asmuo, kuriam administraciniu nusižengimu padaryta fizinė, turtinė ar neturtinė žala. Asmuo pripažįstamas nukentėjusiuoju administracinį nusižengimą tiriančio pareigūno sprendimu, kuris įforminamas įrašu administracinio nusižengimo protokole, arba administracinio nusižengimo byla ne

teismo tvarka nagrinėjančios institucijos (pareigūno) nutarimu ar teismo nutartimi. 2. Nukentėjusysis gali būti apklaustas kaip liudytojas“:

615 straipsnis – „1. Administracinių nusižengimų bylas ne teismo tvarka nagrinėja šio kodekso 589 straipsnyje nurodytos institucijos, kurių pareigūnai atliko administracinio nusižengimo tyrimą ir surašė administracinio nusižengimo protokolą. 2. Jeigu šio kodekso 589 straipsnyje numatyta, kad atlikti to paties šio kodekso specialiosios dalies straipsnyje ar straipsnio dalyje numatyto administracinio nusižengimo tyrimą ir dėl jo surašyti administracinio nusižengimo protokolą turi teisę kelių institucijų pareigūnai, atlikus tyrimą, byla gali būti perduodama nagrinėti tai institucijai, kuriai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ar kitus teisės aktus pavesta atlikti atitinkamų įstatymų ar kitų teisės aktų priežiūrą“:

617 straipsnis – „1. Pareigūnas, nagrinėdamas administracinio nusižengimo bylą ne teismo tvarka, privalo nustatyti: ar buvo padarytas administracinis nusižengimas, ar šis asmuo kaltas dėl jo padarymo, ar jis trauktinas administracinėn atsakomybėn, ar nėra šio kodekso 591 straipsnyje nurodytų aplinkybių, ar yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, ar padaryta turtinė žala, taip pat kitas aplinkybes, turinčias reikšmės bylai teisingai išnagrinėti“:

621 straipsnis – „Šio kodekso 615 straipsnio 1 dalyje nurodytų institucijų nutarimus administracinių nusižengimų bylose apylinkės teismui gali apskusti asmuo, dėl kurio atitinkamas nutarimas priimtas, nukentėjusysis (ar jų atstovai)“;

622 straipsnis – „1. Šio kodekso 615 straipsnio 1 dalyje nurodytų institucijų nutarimai administracinių nusižengimų bylose gali būti apskusti apylinkės teismui pagal institucijos buvimo vietą.“

8. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau vadinama – VAI):

3 *straipsnis* „Viešojo administravimo principai“ – „Viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi šiais principais: 1) įstatymo viršenybės. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektų įgaliojimai atlikti viešąjį administravimą turi būti nustatyti teisės aktuose, o veikla turi atitikti šiame įstatyme išdėstytus teisinius pagrindus. Administraciniai aktai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais; 2) objektyvumo. Šis principas reiškia, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs; [...] 4) nepiktnaudžiavimo valdžia. Šis principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama atlikti viešojo administravimo funkcijas neturint šio įstatymo nustatyta tvarka suteiktų viešojo administravimo įgaliojimų arba priimti administracinius sprendimus, siekiant kitų, negu įstatymų ar kitų norminių teisės aktų nustatyta, tikslų; [...]“;

14 *straipsnis* „Prašymų ir skundų nagrinėjimas“ – „8. Jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų perduoti prašymą ar skundą nagrinėti pagal kompetenciją, jis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis. [...]“;

36 *straipsnis* „Administracinės procedūros sprendimo apskundimas“ – „Asmuo turi teisę apskusti viešojo administravimo subjekto priimtą administracinės procedūros sprendimą savo pasirinkimu administracinių ginčų komisijai arba administraciniam teismui įstatymų nustatyta tvarka.“

9. Vidaus reikalų ministerijos nuostatuose, patvirtintuose 2001 m. kovo 14 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 291, nustatyta:

„8. Vidaus reikalų ministerijos veiklos tikslai yra: 8.1. formuoti valstybės politiką viešojo saugumo (viešosios tvarkos, vidaus tarnybos, priešgaisrinės bei civilinės saugos ir gelbėjimo darbų,

valstybės sienos apsaugos, ginklų, šaudmenų, sprogmenų ir specialiųjų priemonių apyvartos, saugomo asmens statusą turinčių asmenų apsaugos) srityse, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.2. formuoti valstybės politiką viešojo administravimo ir informacinių technologijų taikymo viešojo administravimo (elektroninės valdžios) srityse, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.3. formuoti valstybės politiką vietos savivaldos srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.4. formuoti valstybės politiką regionų plėtros srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.5. formuoti valstybės politiką valstybės tarnybos srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.6. formuoti politiką valstybės informacinių išteklių saugos srityje tiek, kiek tai neapima kibernetinio saugumo (toliau – valstybės informacinių išteklių sauga), organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą; 8.7. formuoti valstybės politiką kūno kultūros ir sporto srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą. 8.8. formuoti valstybės politiką migracijos srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą“ [...];

„16. Vidaus reikalų ministerija taip pat atlieka šias funkcijas: [...] 16.14. nustatyta tvarka nagrinėja asmenų prašymus, skundus ir pranešimus, priskirtinus ministerijos kompetencijai, imasi priemonių, kad būtų atsakyta į juose keliamus klausimus; [...].“

10. Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“:

25 punktas – „Prašymai, išskyrus prašymus, į kuriuos, nepažeidžiant asmens, kuris kreipiasi, kitų asmenų ar institucijos interesų, galima atsakyti tą pačią darbo dieną, turi būti išnagrinėjami per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo institucijoje dienos. Administracinės procedūros atliekamos laikantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 31 straipsnyje nustatytų terminų“;

26 punktas – „Jeigu prašymo nagrinėjimas susijęs su komisijos sudarymu, posėdžio sušaukimu ar kitais atvejais, dėl kurių atsakymo pateikimas asmeniui gali užtrukti ilgiau kaip 20 darbo dienų nuo prašymo ir visų reikiamų dokumentų gavimo institucijoje dienos, institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi teisę pratęsti šį terminą dar iki 20 darbo dienų. Pratęsus Taisyklių 25 punkte nustatytą prašymo nagrinėjimo terminą, institucija per 2 darbo dienas nuo institucijos vadovo ar jo įgalioto asmens tokio sprendimo priėmimo dienos išsiunčia asmeniui pranešimą raštu ir nurodo prašymo nagrinėjimo pratęsimo priežastis“;

35 punktas – „Atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: 35.1. į prašymą suteikti administracinę paslaugą – išduoti dokumentą, jo kopiją, nuorašą ar išrašą, patvirtinantį tam tikrą juridinį faktą, – atsakoma suteikiant prašomą administracinę paslaugą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 35.2. į prašymą pateikti institucijos turimą informaciją atsakoma pateikiant prašomą informaciją Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo nustatyta tvarka arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 35.3. į prašymą priimti administracinį sprendimą – atsakoma pateikiant atitinkamo priimto dokumento kopiją, išrašą ar nuorašą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; 35.4. į kitus prašymus – atsakoma laisva forma arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys.“

Tyrimui reikšminga teismų praktika

11. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2004 m. gruodžio 13 d. nutarime byloje Nr. 51/01-26/02-19/03-22/03-26/03-27/03 konstatavo:

„[...] Valstybės tarnyba turi veikti paklusdama tik Konstitucijai ir teisei. Kiekviena valstybės ar savivaldybės institucija, per kurią vykdomos valstybės funkcijos, kiekvienas valstybės tarnautojas turi paisyti teisėtumo reikalavimų. Valstybės tarnautojai turi nepiktnaudžiauti jiems nustatytomis galiomis, nepažeisti teisės aktų reikalavimų. Konstitucinis Teismas 2000-06-30 nutarime konstatavo,

kad valstybės institucijos, pareigūnai turi saugoti, ginti žmogaus teises ir laisves; ypač svarbu, kad, vykdydami jiems patikėtas funkcijas, jie patys nepažeistų žmogaus teisių ir laisvių [...]. [...] Konstitucinis Teismas 2004 m. liepos 1 d. nutarime ir 2004 m. lapkričio 5 d. išvadoje konstatavo, kad Konstitucijoje yra įtvirtintas atsakingo valdymo principas. Valdžios atsakomybė visuomenei – teisinės valstybės principas, kuris įtvirtintas Konstitucijoje nustačius, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms [...].“

12. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau vadinama ir – LVAT) 2012-03-01 nutartyje (administracinė byla Nr. A502-1605/2012), be kita ko, yra konstatuota:

„[...] Lietuvos Respublikos Konstitucija įtvirtina atsakingo valdymo (gero administravimo) principą [...]. Vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2005 m. gegužės 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A10-655/2005). Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir Viešojo administravimo įstatymas) 1 straipsnyje, apibrėžiančiame aptariamo įstatymo paskirtį, nustatyta, jog šis įstatymas sudaro prielaidas įgyvendinti Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatą, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms; nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, [...], taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų, skundų ir pranešimų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje. Viešojo administravimo įstatymo 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, efektyvumo, subsidiarumo ir kitais šioje įstatymo normoje išvardytais principais. Tai reiškia, jog kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma bendrųjų, be kita ko, konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.). [...]“

13. LVAT savo praktikoje nuosekliai pažymi, kad kiekvienas viešojo administravimo subjektas veiklą vykdo teisės aktais nustatytos kompetencijos ribose. Kompetencija kaip kompleksas tam tikrų priemonių (uždaviniai, funkcijos, teisės ir pareigos, veiklos formos ir metodai) yra svarbiausia administracinio teisinio statuso sudėtinė dalis (2014 m. sausio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A662-293/2014). Viešojo administravimo subjekto administracinį teisinį statusą sudaro tokie elementai kaip uždaviniai, funkcijos, teisės ir pan. Kiekvieno šio elemento vaidmuo nurodytame kontekste yra skirtingas, todėl jie negali būti tapatinami arba tam tikros analizės (sisteminės, loginės ir t. t.) būdu iš vienu išvedami kiti. Tai reiškia, kad viešojo administravimo subjekto administracinis teisinis statusas juridškai turi būti aiškiai ir konkrečiai apibrėžtas teisės aktuose (2013 m. liepos 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A662-1405/2013). Viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai (2014 m. kovo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-727/2014; 2015 m. liepos 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015; 2012 m. sausio 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A858-257/2012).

Tyrimo išvados

14. Atsižvelgiant į Skunde nurodytas aplinkybes, tyrimo metu surinktą informaciją ir teisinį reglamentavimą, tyrimo išvados bus pateikiamos dėl kiekvienos iš šių dalių atskirai:

- 14.1. dėl Kauno VPK pareigūnų veiksmų nagrinėjant pranešimą ir prašymus;
- 14.2. dėl VRM pareigūnų veiksmų nagrinėjant skundą;
- 14.3. dėl teisinio reglamentavimo.

Dėl Kauno VPK pareigūnų veiksmų nagrinėjant pranešimą ir prašymus

15. Pareiškėjas Skunde Seimo kontrolieriui nurodė, kad kreipėsi į Kauno VPK su pareiškimu, tačiau nesulaukė jokio atsakymo, todėl 2019-08-29 parašė skundą Vidaus reikalų ministerijai ir Seimo kontrolierių įstaigai. Seimo kontrolierius skundą tarpininkaudamas persiuntė nagrinėti policijos generaliniam komisariui, o ši įstaiga dar kartą persiuntė Kauno VPK, ir galiausiai skundas iš esmės liko neišnagrinėtas.

16. Skundo tyrimo metu nustatyta, kad:

- atsakymą Pareiškėjui į jo 2019-07-30 pranešimą Kauno VPK Kauno miesto Panemunės policijos komisariatas parengė 2019-08-13;
- atsakymą į 2019-08-29 skundą, persiūtą generalinio policijos komisaro, Kauno VPK Kauno miesto Panemunės policijos komisariatas parengė 2019-09-26;
- atsakymus į 2019-09-25 prašymus, susijusius su administracinių nusižengimų bylų tyrimu, Kauno VPK Kauno miesto Panemunės policijos komisariatas parengė 2019-09-27.

17. Taigi, kaip buvo nustatyta Skundo tyrimo metu, Pareiškėjui Kauno VPK pateikė atsakymus į visus jo kreipimusis. Atsakant į 2019-07-30 gautą pranešimą buvo nurodyta, kad yra pradėta administracinio nusižengimo teiseną, bei pareigūno, kuris atlieka tyrimą, pavardė. Atsakant į 2019-08-29 skundą, susijusį su administracinės teisenos procesu, nurodoma, kad nebuvo atliekamas tyrimas dėl Kauno VPK pareigūnų veiksmų, taip pat paaiškinama, kad skunde nurodytas aplinkybes jau nagrinėjo VRM ir pateikė Pareiškėjui atsakymą. 2019-09-27 atsakymuose Pareiškėjas informuotas apie administracinių nusižengimų bylose priimtus procesinius sprendimus.

18. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Seimo kontrolierių įstatymo 12 straipsnio 1 dalimi, Seimo kontrolieriai tiria pareiškėjų skundus dėl pareigūnų piktnaudžiavimo, biurokratizmo ar kitaip pažeidžiamų žmogaus teisių ir laisvių viešojo administravimo srityje. Tačiau Seimo kontrolieriai neturi įgaliojimų duoti tam tikrus nurodymus ar keisti priimtus procesinius sprendimus nei baudžiamajame, nei administraciniame procesuose.

19. Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių 25 punkte numatyta, kad prašymai, išskyrus prašymus, į kuriuos, nepažeidžiant asmens, kuris kreipiasi, kitų asmenų ar institucijos interesų, galima atsakyti tą pačią darbo dieną, turi būti išnagrinėjami per 20 darbo dienų nuo prašymo gavimo institucijoje dienos. Pagal šių taisyklių 35 punktą, atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą – išduoti dokumentą, jo kopiją, nuorašą ar išrašą, patvirtinantį tam tikrą juridinį faktą, – atsakoma suteikiant prašomą administracinę paslaugą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; į prašymą pateikti institucijos turimą informaciją atsakoma pateikiant prašomą informaciją Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją iš valstybės ar savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo nustatyta tvarka arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; į prašymą priimti administracinį sprendimą – atsakoma pateikiant atitinkamo priimto dokumento kopiją, išrašą ar nuorašą arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys; į kitus prašymus – atsakoma laisva forma arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys.

20. Įvertinus tyrimo metu nustatytas aplinkybes darytina išvada, kad Pareiškėjui į jo prašymus buvo atsakyta per teisės aktuose numatytą terminą, Pareiškėjui buvo suteikta jo prašoma informacija arba paaiškintos prašymo netenkinimo priežastys (pvz., nebuvo leista padaryti bylos kopijų, nes Pareiškėjas nebuvo pripažintas nukentėjusiuoju), nurodant atsakymo apskundimo tvarką, todėl Skundo aplinkybės dėl atsakymų neteikimo tyrimo metu nebuvo patvirtintos ir Skundas dėl Kauno VPK pareigūnų veiksmų atmetinas.

Dėl VRM pareigūnų veiksmų nagrinėjant skundą

21. Pareiškėjas Skunde Seimo kontrolieriui nurodė, kad kreipėsi į Kauno VPK su pareiškimu, tačiau nesulaukė jokio atsakymo, todėl 2019-08-29 parašė skundą Vidaus reikalų ministerijai ir Seimo kontrolierių įstaigai. Pareiškėjas teigia, kad VRM skundo nenagrinėjo iš esmės.

22. Tyrimo metu nustatyta, kad VRM į Pareiškėjo 2019-08-29 skundą atsakymą pateikė 2019-09-24 ir paaiškino, kad VRM negali nagrinėti skundo, kuriame skundžiamasi Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto Panemunės policijos komisariato pareigūnų veiksmais administracinio nusižengimo byloje. VRM Pareiškėjui paaiškino, kad nei vidaus reikalų ministras, nei policijos generalinis komisaras negali administracinių nusižengimų bylose naikinti sprendimų ir duoti nurodymų, procesiniai sprendimai ar jų nepriėmimas (neveikimas) gali būti skundžiami bendrąja nutarimų apskundimo tvarka, t. y. tik apylinkės teismui. VRM tai pat nurodė, kad atsakymas Pareiškėjui yra neskundžiamas, nes pagal Administracinių nusižengimų kodeksą administracinių nusižengimų teisenoje skundžiami tik pareigūnų, tiriančių administracinius nusižengimus, procesiniai sprendimai.

23. VAI 14 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad tuo atveju, jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl skunde išdėstyto klausimo, jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui bei apie tai praneša asmeniui. Jeigu nėra kito viešojo administravimo subjekto, kuriam galėtų perduoti prašymą ar skundą nagrinėti pagal kompetenciją, jis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos apie tai praneša asmeniui paaiškindamas jo prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis.

Pažymėtina, kad VAI taip pat įtvirtintas subsidiarumo principas, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektų sprendimai turi būti priimami ir įgyvendinami tuo viešojo administravimo sistemos lygiu, kuriuo jie yra efektyviausi. Kaip pažymėjo savo praktikoje LVAT, viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad visi viešojo administravimo subjektai turi tik tokius įgaliojimus, kurie jiems suteikti konkrečiomis teisės aktų normomis, ir svarbu, kad institucijos, vykdydamos įstatymais joms priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai.

Taigi, viešojo administravimo subjektas, įvertinęs gauto skundo turinį ir nustatęs, jog negali spręsti jame išdėstytų klausimų arba priimti atitinkamų administracinių sprendimų, persiunčia tokį skundą kompetentingai įstaigai, kuri gali efektyviausiai pagal kompetenciją išspręsti pareiškėjo keliamus klausimus, o jei tokios institucijos nėra, apie tai informuoja pareiškėją taip pat per 5 darbo dienas.

Atkreiptinas dėmesys, jog tiriamu atveju VRM, nustačiusi, kad Pareiškėjas skundžiasi dėl klausimų, susijusių su administracine teiseną, privalėjo Pareiškėjui nurodyti, kad skundo aplinkybių tyrimas nepriskirtas VRM kompetencijai ir per 5 darbo dienas apie tai raštu informuoti Pareiškėją. Tačiau VRM, nors ir nustatė, kad skundo tyrimas nepriklauso jų kompetencijai, vis tiek rengė atsakymą, rašte analizavo teisinį reglamentavimą, atsakymą Pareiškėjui išsiuntė beveik po mėnesio nuo skundo gavimo dienos, ir tokiu būdu nesilaikė viešąjį administravimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

24. Įvertinus Pareiškėjo VRM teiktą skundą ir VRM jam pateiktą atsakymą konstatuotina, kad skunde keliami klausimai iš esmės yra susiję su administracinio nusižengimo bylos nagrinėjimu.

VRM veiklos tikslai yra politikos formavimas VRM nuostatuose įvardintose srityse. VRM nėra įgaliota tirti administracinių bylų, vertinti jose priimtus sprendimus, tarp jų, ir panaikinti nutarimą administracinio nusižengimo teisenoje – nutarimai administracinių nusižengimų bylose skundžiami tik specialiąja ANK nustatyta tvarka (pagal ANK 621 straipsnį, institucijų nutarimai

administracinių nusižengimų bylose skundžiami apylinkės teismui).

LVAT ne kartą yra konstatavęs, jog valdžios institucijų sistema yra sukurta taip, kad kiekviena institucija turi jos paskirtį atitinkančias priskirtas funkcijas, kompetenciją, kurių privalo laikytis. Kiekvienas viešojo administravimo subjektas veiklą vykdo teisės aktais nustatytos kompetencijos ribose.

Dėl pirmiau nurodytų aplinkybių darytina išvada, kad VRM pagrįstai pranešė, jog negali nagrinėti Pareiškėjo skunde nurodytų aplinkybių, susijusių su administracinės teisenos procesu.

25. Pagal VAĮ 36 straipsnį, asmuo turi teisę apskusti viešojo administravimo subjekto priimtą administracinės procedūros sprendimą savo pasirinkimu administracinių ginčų komisijai arba administraciniam teismui įstatymų nustatyta tvarka.

LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad administracinio akto apskundimo tvarkos neišaiškinimas tinkamai nesiderina su geru viešuoju administravimu bei Konstitucijoje įtvirtintu principu, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, gali suvaržyti asmens teisę kreiptis į išankstinio ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka instituciją ar teismą. Apskundimo tvarkos individualiame administraciniame akte nenurodymas (neišaiškinimas) gali būti laikomas priežastimi, objektyviai sukliudžiusia pareiškėjui kreiptis į teismą laiku (2012 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS520-592/2012; 2012 m. rugsėjo 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS492-440/2012; 2013 m. rugsėjo 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS858-753/2013; 2015 m. balandžio 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-587-438/2015).

LVAT taip pat yra pažymėjęs, kad vienas iš gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, jog visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. VAĮ 1 straipsnyje, apibrėžiančiame aptariamo įstatymo paskirtį, nustatyta, jog šis įstatymas sudaro prielaidas įgyvendinti Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatą, kad „visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms; nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis [...], taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų, skundų ir pranešimų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje“. VAĮ 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi įstatymo viršenybės, objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, efektyvumo, subsidiarumo ir kitais šioje įstatymo normoje išvardytais principais. Tai reiškia, jog kiekviena viešojo administravimo institucija yra saistoma bendrųjų, be kita ko, konstitucinių teisės principų (teisinės valstybės, valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, teisės viršenybės, draudimo diskriminuoti, asmenų lygybės prieš įstatymą, proporcingumo ir kt.) bei gero administravimo, atsakingo valdymo principų (teisėtumo, objektyvumo, nepiktnaudžiavimo valdžia, skaidrumo ir kt.) (šios pažymos 12 punktą).

Pažymėtina, jog VRM savo atsakyme Pareiškėjui nurodė, kad jų atsakymas neskundžiamas. Toks VRM teiginys nesiderina nei su viešąjį administravimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, nei su konstituciniu principu, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, nei su gero viešojo administravimo principais

26. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, nors VRM pareigūnai ir pagrįstai nenagrinėjo Pareiškėjo skundo iš esmės, tačiau teikiant atsakymą nesilaikė viešąjį administravimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, nes nustatė, kad Pareiškėjo skunde nurodytų aplinkybių tyrimas nepriklauso VRM kompetencijai, skundo turėjo nenagrinėti ir atsakymą Pareiškėjui turėjo išsiųsti per 5 darbo dienas, tačiau tai nebuvo padaryta.

Pareiškėjui taip pat nebuvo išaiškinta tinkama atsakymo apskundimo tvarka ir netgi klaidingai nurodyta, kad atsakymas neskundžiamas.

Įvertinus šias aplinkybes, Pareiškėjo Skundas dėl galimai netinkamų VRM pareigūnų veiksmų nagrinėjant Pareiškėjo skundą pripažįstamas pagrįstas.

Dėl teisinio reglamentavimo

27. Pareiškėjas Skunde nurodė, kad dabartinis pareiškėjų, nepripažintų nukentėjusiais, teisių reglamentavimas Administracinių nusižengimų kodekse nėra pakankamas, todėl Seimo kontrolieriaus prašė inicijuoti normų keitimą, reglamentuojant pareiškėjų, nepripažintų nukentėjusiais, teises administraciniame procese.

28. ANK 575 straipsnyje numatyta, kad administracinio nusižengimo teisenoje dalyvaujantys asmenys yra administracinė atsakomybėn traukiamas asmuo, nukentėjusysis, administracinė atsakomybėn traukiamo asmens atstovai, nukentėjusiojo atstovai, institucijos, kurios pareigūnas atliko administracinio nusižengimo tyrimą, atstovas ir prokuroras.

Pagal Kodekso 578 straipsnį, nukentėjusiuoju administracinio nusižengimo byloje laikomas fizinis arba juridinis asmuo, kuriam administraciniu nusižengimu padaryta fizinė, turtinė ar neturtinė žala. Asmuo pripažįstamas nukentėjusiuoju administracinį nusižengimą tiriančio pareigūno sprendimu, kuris įforminamas įrašu administracinio nusižengimo protokole, arba administracinio nusižengimo byla ne teismo tvarka nagrinėjančios institucijos (pareigūno) nutarimu ar teismo nutartimi.

Nukentėjusiojo teisės ir pareigos išvardintos Kodekso 579 straipsnyje. Nukentėjusysis turi teisę susipažinti su bylos medžiaga; dalyvauti nagrinėjant bylą žodinio proceso tvarka ir duoti parodymus; teikti raštu ar elektroninių ryšių priemonėmis paaiškinimus nagrinėjant bylą rašytinio proceso tvarka; pateikti bylai reikšmingus dokumentus ir daiktus; pareikšti prašymus ir nušalinimus; naudotis teisine advokato ar kito įgalioto atstovo pagalba; kalbėti gimtąja kalba arba ta kalba, kurią jis moka, ir naudotis vertėjo paslaugomis, jeigu nemoka lietuvių kalbos; atsisakyti duoti parodymus prieš savo šeimos narius ar artimuosius giminaičius; nustatyta tvarka skusti priimtus procesinius sprendimus.

Administracinių nusižengimų bylose priimtų nutarimų apskundimo tvarka reglamentuota Kodekso 621 straipsnyje, kur numatyta, kad nutarimus apylinkės teismui gali apskusti asmuo, dėl kurio atitinkamas nutarimas priimtas, nukentėjusysis (ar jų atstovai), o Kodekso 592 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais – ir prokuroras.

29. Atkreiptinas dėmesys, kad pirmiau nurodytos Kodekso nuostatos kalba tik apie atsakomybėn traukiamo asmens ir nukentėjusiojo teises ir pareigas, nes tik šie asmenys, jų atstovai ir pareigūnai yra pripažįstami administracinio nusižengimo teisenoje dalyvaujančiais asmenimis. Tačiau Kodekse niekur neregamentuojamos pareiškėjų, pranešusių apie galimai padarytą administracinį nusižengimą, teisės ir pareigos.

Pažymėtina, kad, pagal šiuo metu galiojantį reglamentavimą, pareiškėjas, pranešęs apie administracinį nusižengimą ir paprašęs, kad jis būtų pripažintas nukentėjusiuoju, negauna netgi administracinį nusižengimą tiriančio pareigūno sprendimo, kuriuo atsisakoma jį pripažinti nukentėjusiuoju, toku būdu užkertant kelią pareiškėjui skusti sprendimą dėl jo nepripažinimo nukentėjusiuoju. Būtina pabrėžti, kad pareiškėjai, nors ir nepripažinti nukentėjusiais, taip pat yra susiję su administracinio nusižengimo teiseną, gali būti patyrę žalą, kurios buvimą ar nebuvimą galėtų įvertinti tik teismas.

Lietuvos Respublikos Konstitucija įtvirtina atsakingo valdymo (gero administravimo) principą. Konstitucinis teismas yra konstatavęs, kad valdžios atsakomybė visuomenei – teisinis valstybės principas, kuris įtvirtintas Konstitucijoje nustatė, kad valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Valstybės institucijos, pareigūnai turi saugoti, ginti žmogaus teises ir laisves; ypač svarbu, kad, vykdydami jiems patikėtas funkcijas, jie patys nepažeistų žmogaus teisių ir laisvių. Vienas iš svarbiausių gero administravimo principų yra konstitucinė nuostata, kad visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms. Ši nuostata apima ir asmenų teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų, skundų ir pranešimų nagrinėjimą (šios pažymos 11 ir 12 punktai).

Būtina pabrėžti, kad procesinių teisių reglamentavimas pareiškėjams, kurie nėra pripažinti

nukentėjusiais, yra labai svarbus tiek siekiant įgyvendinti proceso tikslus, tiek ir realizuojant kiekvieno asmens teisę skusti pareigūnų veiksmus.

30. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, jog „teisinio saugumo ir teisinio tikrumo principai reiškia valstybės pareigą užtikrinti teisinio reguliavimo tikrumą ir stabilumą, apsaugoti teisinių santykių subjektų teises, taip pat įgytas teises, gerbti teisėtus interesus bei teisėtus lūkesčius. Principų paskirtis – laiduoti asmens pasitikėjimą savo valstybe ir teise“ (Konstitucinio Teismo 2000 m. vasario 23 d., 2001 m. liepos 12 d., 2002 m. lapkričio 25 d., 2003 m. sausio 24 d., 2003 m. kovo 4 d., 2008 m. gruodžio 24 d. nutarimai).

31. Pagal ANK 1 straipsnį, šio kodekso paskirtis yra teisės priemonėmis ginti žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus nuo administracinių nusižengimų, užtikrinti teisingumo principo įgyvendinimą, skatinti taikų valstybės ir žmogaus, visuomenės narių sugyvenimą.

Kodekso 578 straipsnyje numatyta, kad nukentėjusiuoju administracinio nusižengimo byloje laikomas fizinis arba juridinis asmuo, kuriam administraciniu nusižengimu padaryta fizinė, turtinė ar neturtinė žala. Asmuo pripažįstamas nukentėjusiuoju administracinį nusižengimą tiriančio pareigūno sprendimu, kuris įforminamas įrašu administracinio nusižengimo protokole, arba administracinio nusižengimo byla ne teismo tvarka nagrinėjančios institucijos (pareigūno) nutarimu ar teismo nutartimi.

Administracinių nusižengimų kodekso 617 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad pareigūnas, nagrinėdamas administracinio nusižengimo byla ne teismo tvarka, privalo nustatyti: ar buvo padarytas administracinis nusižengimas, ar šis asmuo kaltas dėl jo padarymo, ar jis trauktinas administracinėn atsakomybėn, ar nėra Kodekso 591 straipsnyje nurodytų aplinkybių, ar yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, ar padaryta turtinė žala, taip pat kitas aplinkybes, turinčias reikšmės bylai teisingai išnagrinėti.

32. Įvertinus šiose pirmiau pacituotuose Administracinių nusižengimų kodekso straipsniuose įtvirtintas nuostatas bei siekiant užtikrinti iš konstitucinio teisinės valstybės principo kylančių teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio aiškumo, teisinio tikrumo ir teisinio saugumo principus, kyla pagrįstų abejonių dėl Kodekso 1 straipsnyje iškeltų tikslų tinkamo įgyvendinimo, kai kalbama apie nepripažintų nukentėjusiais asmenų teises administracinės teisenos procese.

Kaip reglamentuota Kodekso 591 straipsnyje, jeigu administracinio nusižengimo byla nagrinėjama ne teismo tvarka, o taip ir buvo šiuo nagrinėjamu atveju, pareigūnas nevertina neturtinės žalos buvimo / nebuvimo aplinkybių. Atkreiptinas dėmesys, kad neturtinės žalos buvimo / nebuvimo faktus nustato teismas, Todėl, administracinio nusižengimo tyrimo proceso metu nepriimant jokio procesinio sprendimo dėl asmens nepripažinimo nukentėjusiuoju, nepagrįstai ribojama ne tik jo teisė apskusti tokį sprendimą, bet ir teisė į galimai patirtos neturtinės žalos atlyginimą, nes, skųsdamas sprendimą dėl nepripažinimo nukentėjusiuoju, jis kartu turėtų galimybę įrodinėti ir patirtą neturtinę žalą.

33. Įvertinus išdėstytas aplinkybes, darytina išvada, kad asmens, teisėsaugos institucijoms pateikusiai pareiškimą (pranešimą) apie galimą administracinį nusižengimą, teisės administracinės teisenos procese nėra pakankamai užtikrinamos, nes dėl galimai nepakankamo teisinio reguliavimo nepagrįstai ribojama asmens teisė apskusti sprendimą dėl jo nepripažinimo nukentėjusiuoju ir apginti savo neturtines teises, todėl skundo dalis dėl teisinio reglamentavimo pripažįstama pagrįsta.

SEIMO KONTROLIERIAUS SPRENDIMAI

34. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius nusprendžia X skundą dėl Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pareigūnų veiksmų (neveikimo), susijusių su skundo

nagrinėjimu, pripažinti pagrįstu.

35. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius nusprendžia X skundą dėl Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato pareigūnų veiksmų, nagrinėjant pranešimą ir prašymus, atmesti.

36. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius nusprendžia X skundą dėl teisinio reglamentavimo tobulinimo pripažinti pagrįstu.

SEIMO KONTROLIERIAUS REKOMENDACIJOS

37. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 8 ir 17 punktais, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius vidaus reikalų ministrui rekomenduoja:

37.1. imtis priemonių, kad ateityje nagrinėjant pareiškėjų skundus ir prašymus būtų laikomasi visų teisės aktų reikalavimų;

37.2. apsvarstyti šioje pažymoje išdėstytas aplinkybes dėl teisinio reglamentavimo tobulinimo, numatant pareiškėjams, nepripažintiems nukentėjusiais, procesines teises, kurios leistų užtikrinti teisingumo principo bei kitų administracinio proceso tikslų įgyvendinimą, įskaitant ir teisę skusti pareigūnų veiksmus.

38. Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad informacija apie siūlymų (rekomendacijų) išnagrinėjimą Seimo kontrolieriui turi būti pateikiama nedelsiant priėmus sprendimus dėl priemonių, kurių bus imamasi, atsižvelgiant į Seimo kontrolieriaus siūlymą (rekomendaciją), bet ne vėliau kaip per 30 dienų nuo siūlymo (rekomendacijos) gavimo dienos.

Seimo kontrolierius

Augustinas Normantas